

*„Úgy virrasztunk, mint akik előtt Krisztus nem ismeretlen már,
hanem hiszünk benne.*

*Úgy virrasztunk, mint akik már el is érkeztek az Ünnephez,
ott állnak a küszöbön és belépnek.*

*Nyitva áll az ajtó előttük és örvidenek,
a mennyei Örömben, az Örök Életben élnek,
és nem alszik ki szívünkben az örök élet lángja,
mert Krisztus, a mi Napunk velünk van,
velünk van minden nap,
és Ő ragyogja be az örök élet fényével,
kegyelmének ragyogásával életünk minden óráját.
Így tehát éberlét, virrasztás a mi életünk.”*

Évközi 32. vasárnap

Bölc 6,12-16
1 Tessz 4,13-18
Mt 25,1-13

Virrasszatok! - erre buzdít bennünket Jézus szava.

Virrasszatok azért, mert nem ismeritek a napot és az órát.

De úgy virrasszatok, mint akik ismerik.

Hiszen aki virraszt, annak nappal van.

Úgy él, mint aki jár a világosságban.

Nem sötétségben van, nem az éjszakában,

hanem éppen, mert virraszt, azért a nappal fénye tölti meg a szívét,

a nappal fénye ragyogja be az életét.

Úgy éljetez tehát - erre tanít bennünket Krisztus szava -

mint akik a nappal gyermekei.

Úgy éljetez, mint akik abban a napban élnek,

amely napot mégsem ismernek, csak várják az eljöttét.

De éppen, mert várják, azért nem feledkeznek el róla.

Éppen, mert várják, azért ki is tárják a szívüket, az életüket a nappal fénye előtt,

és ez a nappal, Krisztus világossága beragyogja az ember szívét.

Hiszen ez a nappal, ez a fény, amit várunk, amit nem tudunk,

sem a napját sem az órát,

amelyet mégis ismerünk, hiszen hiszünk benne, és reméljük,

ez a nappal már ragyog.

Krisztus fénye tündököl, fölkel a mi Napunk,

Krisztus feltámadott és Ő a mi életünk.

A mi életünk, a mi örök boldogságunk Őbenne van,

végtelen gazdag, végtelen, örökkévaló, tökéletes élet.

Krisztusban van a mi életünk, és már él ez az élet, mert Krisztus feltámadott.

Már nappal van, tudjuk tehát a napot, tudjuk az órát.

Tudjuk, hogy Krisztus feltámadásában van a mi otthonunk, a mi örömünk,

Krisztus életében rejtezik a mi életünk.

Nem ismeretlen előttünk, nem ismeretlen a hitünk és a reményünk.

Úgy virrasztunk tehát, mint akik ismerik a napot, és a Nap sugara előtt állnak,

belépnek a Nappalba, s a Nappalban járnak.

Így aztán nem éri őket készületlenül az a nap és az az óra,

amikor ragyogó fénnel megérkezik Krisztus, a mi életünk Napja,

amikor kiáltják: íme, itt a Völegény, menjetek eléje.

Nem ér bennünket váratlanul, mert ismerjük Őt, ismerjük lelkünk Völegényét,

ismerjük Krisztust, ismerjük az Ő feltámadott életét,

és ebben az életben élünk már.

Ő a mi bölcsességünk.

És tudjuk azt is, hogy itt van velünk minden nap,

itt van ma is, és itt van minden órán.

Ő teszi életünk minden napját és minden pillanatát fényes nappallá, ragyogóvá.

Ő tölti meg lelkünket kifogyhatatlan fénynek olajával,

és táplálja bennünk szüntelenül az örök élet ragyogását.

Így virrasztunk tehát.

Úgy, mint akik ismerik a napot, akik tudják az órát.

*Úgy virrasztunk, mint akik előtt Krisztus nem ismeretlen már,
hanem hiszünk benne.*

*Úgy virrasztunk, mint akik már el is érkeztek az Ünnephez,
ott állnak a küszöbön és belépnek.*

*Nyitva áll az ajtó előttük és örvendenek,
a mennyei Örömben, az Örök Életben élnek,
és nem alszik ki szívünkben az örök élet lángja,
mert Krisztus, a mi Napunk velünk van, velünk van minden nap,
és Ő ragyogja be az örök élet fényével, kegyelmének ragyogásával
életünk minden óráját.*

Így tehát éberlét, virrasztás a mi életünk.

S amikor Krisztus eljön, eljön azon a napon és azon az órán, amit nem ismerünk,
mégsem ismeretlen, aki eljött, hanem sietünk elébe,
elébe sietünk, és lelkünkben lobog az Ő fénye.

Megismerjük Őt ebben a ragyogásban, Ő pedig övéinek ismer bennünket,
hiszen az Ő fénye tündököl az arcunkon, az Ő kegyelme ragyog a lelkünkön.
Ámen.

2020. november 8.

Takács Gyula plébános atya